

Nr 147.

Av herr **Staxäng m. fl.**, *angående anvisande av medel för utlämnande av räntefritt lån till byggande av ett försöksfartyg lämpligt för västkustens islandsfiske.*

Under de senare årens starka utveckling av islandsfisket har det med allt större tydlighet visat sig, att det svenska tonnage, som sysselsättes i detta fiske, är för gammalt och olämpligt. Särskilt gäller detta tonnage, som användes vid garnfisket på Island, som år 1947 utgjorde 63 st. fartyg. Huvudsakligen rör det sig om äldre engelska kuttrar, vilka även om de äro goda fiskefartyg i regel äro för små och alla mycket gamla. Dessutom ingå i den nämnda fiskeflottan större och mindre skonare av olika beskaffenhet. De senare äro ej byggda för fiske utan för fraktfart och äro av den anledningen ej särskilt ändamålsenliga för fisket. I stort sett äro dessa fartyg för gamla och omoderna även för fraktfarten, varför även här en förnyelse måste ske. För islandsfiskets vidkommande är det absolut nödvändigt.

Inom Bohusläns islandsfiskares förening har man sedan länge haft sin uppmärksamhet riktad på det allt aktuella behovet att få fram nytt och för islandsfisket lämpligt tonnage. Man har verkställt utredning, som visat, att det är möjligt få fram en tillfredsställande båttyp, lämplig såväl för fiske som för fraktfart. Den skulle med fördel kunna användas såväl vid garnfiske som vid snörpvadfiske.

En mycket stor svårighet att realisera planerna på nytt tonnage ligger emellertid i mycket höga kostnader för de nya båtarna. Ett fartyg av den typ, som här har omnämnts, kostar inklusive ekolod och radiotelefon ca 400 000 kronor och är ett fartyg på 300 lastton (dv). Det synes ej vara möjligt för de enskilda fiskarena eller fiskelagen att anskaffa så stort kapital för inköp av en båt, kanske mest därför att det i viss grad gäller ett experiment, och man ej vet, hur detta skall utfalla i tekniskt och ekonomiskt avseende. Risken kan vara för stor för de små ekonomiska resurser, som finnas inom fiskarens led.

Det synes därför vara påkallat, att staten medverkar till att säkerställa åtminstone byggandet av ett dylikt försöksfartyg. De nuvarande fiskerilånen äro för låga att verksamt bidra till de höga kostnaderna. Statens hjälp skulle kunna givas i form av räntefritt lån och möjligen till en del som direkt bidrag. Om fiskarens insats sattes till $\frac{1}{4}$ av byggnadsbeloppet, kunde ett räntefritt lån lämnas av staten på $\frac{2}{4}$ av beloppet och dessutom ett bidrag på återstående $\frac{1}{4}$.

Emellertid torde vid denna riksdag, som antagligen kommer att bli

mycket restriktiv i fråga om direkta bidrag från statens sida, små utsikter förefinnas att riksdagen i detta fall skulle ge statens medverkan till en del formen av ett bidrag. Men då det här är fråga om en så stor egen insats från fiskarens sida som 100 000 kronor och det tillika gäller ett försöksfartyg, bör statens medverkan med bidrag utöver utlämnandet av lån icke helt uteslutas. Detta torde emellertid enligt vår mening kunna ske på det sättet att riksdagen giver Kungl. Maj:t möjlighet att för byggande av ifrågavarande försöksfartyg utlämna ett räntefritt lån på $\frac{3}{4}$ av byggnadsbeloppet, alltså 300 000 kronor efter grunder, som Kungl. Maj:t senare bestämmer, men att frågan om en avskrivning av $\frac{1}{4}$ av anskaffningsvärdet sedan måtte bli beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

Skulle en förnyelse av islandstonnaget kunna ske med ledning av erfarenheterna från detta fartyg, torde anledning förefinnas till en betydligt starkare utveckling av det svenska islandsfisket. Behovet av större, sjövärdigare fartyg växer också i samma mån som Island av handelspolitiska orsaker alltmer försvårar fisket för utländska deltagare.

Med stöd av vad vi ovan anfört hemställes,

att riksdagen måtte anvisa ett belopp av 300 000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för utlämnande av räntefritt lån till byggande av ett försöksfartyg, lämpligt för västkustens islandsfiske.

Stockholm den 21 januari 1948.

Ernst V. Staxång.

Birger Utbult.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.